אמר רב אשי משום דאיכא למימר מעיקרא דדינא פירכא כו׳ · ובס״ל קא אמר לה ר״ע להאי פירכא מה לבעל מום שכן מומו ניכר תאמר ברובע וגרבע שאין מומו ניכר הואיל ואין מומו ניכר יהא כשר לגבי מזבח ת״ל °מן הבהמה להוציא רובע וגרבע מן הבקר להוציא את הנעבד והלא דין הוא ומה אתנן ומחיר שציפויין מותרין הן אסורין נעבד שציפויו אסור אינו דין שהוא אסור או חילוף ומה אתנן ומחיר שהן אסורין ציפוייהן מותרין נעבד שמותר [ט] יהא ציפויו מותר א״כ ביטלת °לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך אני אקיימנו לא תחמוד כסף וזהב [ג]בדבר שאין בו רוח חיים אבל בדבר שיש בו רוח חיים הואיל [ג]והן מותר יכול יהא ציפוי מותרת ל״ל מן הבקר להוציא את [ד] הנעבד מתקיף לה רב חנניא טעמא דמעטי׳ קרא הא לא מעטי׳ קרא ציפוי מותר [א] והכתיב °ואבדתם את שמם כל העשוי לשמם *ההוא לכנות להם שם הוא דאתא [ה] לבית גליא קרינן אותו בית [ו] כריא פני המולך פני כלב עין כל עין קוץ ואיפוך אנא מן הבהמה להוציא את הנעבד מן הבקר להוציא רובע וגרבע והתם [ז] מעניינא דקרא [ז] כתיב גבי בהמה °ואיש *כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת גבי בקר כתיב °וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב °מן *הצאן להוציא את המוקצה °ומן הצאן להוציא את הנוגח אר״ש אם נאמר [ח] רובע למה נאמר נוגח ואם נאמר נוגח למה נאמר רובע לפי [ז] שישנו ברובע מה שאין כן בנוגח יש ברובע °שהרובע עושה אונס כרצון מה שאין כן בנוגח יש בנוגח שהנוגח °משלם את הכופר [ט] מה שאין כן ברובע °הוצרך לומר רובע והוצרך לומר נוגח והאי תנא מייתי לה מהכא דתניא [ח] הרובע והגרבע [ט] (*וכולם) הם כקדשים שקדם מום עובר להקדישן וצריכין מום קבוע לפדות עליהן שנאמר כי משחתם בהם מום בם מאי תלמודא [ז] חסורי מיחסרא והכי קתני °מנין שהן אסוריין [ח] ת״ל °כי משחתם בהם מום בם ותנא *דבי ר׳ ישמעאל כל מקום שנאמר השחתה אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים דבר ערוה דכתיב °כי השחית כל בשר וגו׳ עבודת כוכבים דכתיב °פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל כל שהמום פוסל [יב] בהן דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בהן ותנא דבי ר׳ ישמעאל מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן מאי דריש בהו מיבעיי ליה [יג] פרט לחולה זקן ומזוהם ות״ק דאפקינהו להני קראי לרובע וגרבע חולה זקן ומזוהם מנא ליה נפקא ליה °מן הצאן מן הכבשים [ג]ומן העזים ולתנא דבי ר׳ ישמעאל [ב]אורחיה דקרא לאישתעויי הכי : איזהו מוקצה [ג] [יד] לעבודת כוכבים וכו׳ : אמר ר״ל אין [טו] אסור *אלא מוקצה לשבע שנים שנאמר °וידי בלילה ההוא ויאמר [טז] [לו ה׳] קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים ותהם מוקצה בלחוד הוה נעבד נמי הוה א״ר אחא בר יעקב מוקצה לעבוד ולא עבדוהו רבא אמר לעולם עבדוהו וחידוש הוא כדר׳ אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא שמנה דברים התירו באותו לילה חוץ ולילה וזרות

*) ולקמן אני מקיימנו וכו׳ סד״ל ק״ק

ליפוייהן · אם כוכבים עליו אום דבר לאחר שנתנו לה מותר הציפוי לבא לבית *נעשה ריקוטין למזבח דהתורה לא אסרה אלא גם שניהן מומין מעיקרא דדינא פירכא מה לבעל מום שכן מומו ניכר תאמר ברובע וגרבע שאין מומו ניכר הואיל ואין מומו ניכר יהא כשר לגבי מזבח ת״ל מן הבהמה להוציא רובע וגרבע מן הבקר להוציא את הנעבד והלא דין הוא ומה אתנן ומחיר שציפויין מותרין הן אסורין נעבד שציפויו אסור אינו דין שהוא אסור או חילוף ומה אתנן ומחיר שהן אסורין ציפוייהן מותרין נעבד שמותר יהא ציפויו מותר א״כ ביטלת °לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך אני אקיימנו לא תחמוד כסף וזהב בדבר שאין בו רוח חיים אבל בדבר שיש בו רוח חיים הואיל והן מותר יכול יהא ציפוי מותרת ל״ל מן הבקר להוציא את הנעבד מתקיף לה רב חנניא טעמא דמעטי׳ קרא הא לא מעטי׳ קרא ציפוי מותר והכתיב °ואבדתם את שמם כל העשוי לשמם *ההוא לכנות להם שם הוא דאתא לבית גליא קרינן אותו בית כריא פני המולך פני כלב עין כל עין קוץ ואיפוך אנא מן הבהמה להוציא את הנעבד מן הבקר להוציא רובע וגרבע והתם מעניינא דקרא כתיב גבי בהמה °ואיש *כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת גבי בקר כתיב °וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב °מן *הצאן להוציא את המוקצה °ומן הצאן להוציא את הנוגח אר״ש אם נאמר רובע למה נאמר נוגח ואם נאמר נוגח למה נאמר רובע לפי שישנו ברובע מה שאין כן בנוגח יש ברובע °שהרובע עושה אונס כרצון מה שאין כן בנוגח יש בנוגח שהנוגח °משלם את הכופר מה שאין כן ברובע °הוצרך לומר רובע והוצרך לומר נוגח והאי תנא מייתי לה מהכא דתניא הרובע והגרבע (*וכולם) הם כקדשים שקדם מום עובר להקדישן וצריכין מום קבוע לפדות עליהן שנאמר כי משחתם בהם מום בם מאי תלמודא חסורי מיחסרא והכי קתני °מנין שהן אסוריין ת״ל °כי משחתם בהם מום בם ותנא *דבי ר׳ ישמעאל כל מקום שנאמר השחתה אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים דבר ערוה דכתיב °כי השחית כל בשר וגו׳ עבודת כוכבים דכתיב °פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל כל שהמום פוסל בהן דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בהן ותנא דבי ר׳ ישמעאל מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן מאי דריש בהו מיבעיי ליה פרט לחולה זקן ומזוהם ות״ק דאפקינהו להני קראי לרובע וגרבע חולה זקן ומזוהם מנא ליה נפקא ליה °מן הצאן מן הכבשים ומן העזים ולתנא דבי ר׳ ישמעאל דקרא לאישתעויי הכי : איזהו מוקצה לעבודת כוכבים וכו׳ : אמר ר״ל אין אסור *אלא מוקצה לשבע שנים שנאמר °וידי בלילה ההוא ויאמר [לו ה׳] קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים ותהם מוקצה בלחוד הוה נעבד נמי הוה א״ר אחא בר יעקב מוקצה לעבוד ולא עבדוהו רבא אמר לעולם עבדוהו וחידוש הוא כדר׳ אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא שמנה דברים התירו באותו לילה חוץ ולילה וזרות

*) ולקמן אני מקיימנו וכו׳ סד״ל ק״ק

אמר רב אשי משום דאיכא למימר מעיקרא דדינא פירכא מה לבעל מום שכן מומו ניכר תאמר ברובע וגרבע שאין מומו ניכר הואיל ואין מומו ניכר יהא כשר לגבי מזבח ת״ל °מן הבהמה להוציא רובע וגרבע מן הבקר להוציא את הנעבד והלא דין הוא ומה אתנן ומחיר שציפויין מותרין הן אסורין נעבד שציפויו אסור אינו דין שהוא אסור או חילוף ומה אתנן ומחיר שהן אסורין ציפוייהן מותרין נעבד שמותר [ט] יהא ציפויו מותר א״כ ביטלת °לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך אני אקיימנו לא תחמוד כסף וזהב [ג]בדבר שאין בו רוח חיים אבל בדבר שיש בו רוח חיים הואיל והן מותר יכול יהא ציפוי מותרת ל״ל מן הבקר להוציא את הנעבד מתקיף לה רב חנניא טעמא דמעטי׳ קרא הא לא מעטי׳ קרא ציפוי מותר [א] והכתיב °ואבדתם את שמם כל העשוי לשמם *ההוא לכנות להם שם הוא דאתא [ה] לבית גליא קרינן אותו בית [ו] כריא פני המולך פני כלב עין כל עין קוץ ואיפוך אנא מן הבהמה להוציא את הנעבד מן הבקר להוציא רובע וגרבע והתם [ז] מעניינא דקרא [ז] כתיב גבי בהמה °ואיש *כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת גבי בקר כתיב °וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב °מן *הצאן להוציא את המוקצה °ומן הצאן להוציא את הנוגח אר״ש אם נאמר [ח] רובע למה נאמר נוגח ואם נאמר נוגח למה נאמר רובע לפי [ז] שישנו ברובע מה שאין כן בנוגח יש ברובע °שהרובע עושה אונס כרצון מה שאין כן בנוגח יש בנוגח שהנוגח °משלם את הכופר [ט] מה שאין כן ברובע °הוצרך לומר רובע והוצרך לומר נוגח והאי תנא מייתי לה מהכא דתניא [ח] הרובע והגרבע (*וכולם) הם כקדשים שקדם מום עובר להקדישן וצריכין מום קבוע לפדות עליהן שנאמר כי משחתם בהם מום בם מאי תלמודא חסורי מיחסרא והכי קתני °מנין שהן אסוריין ת״ל °כי משחתם בהם מום בם ותנא *דבי ר׳ ישמעאל כל מקום שנאמר השחתה אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים דבר ערוה דכתיב °כי השחית כל בשר וגו׳ עבודת כוכבים דכתיב °פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל כל שהמום פוסל בהן דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בהן ותנא דבי ר׳ ישמעאל מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן מאי דריש בהו מיבעיי ליה פרט לחולה זקן ומזוהם ות״ק דאפקינהו להני קראי לרובע וגרבע חולה זקן ומזוהם מנא ליה נפקא ליה °מן הצאן מן הכבשים ומן העזים ולתנא דבי ר׳ ישמעאל דקרא לאישתעויי הכי : איזהו מוקצה לעבודת כוכבים וכו׳ : אמר ר״ל אין אסור *אלא מוקצה לשבע שנים שנאמר °וידי בלילה ההוא ויאמר [לו ה׳] קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים ותהם מוקצה בלחוד הוה נעבד נמי הוה א״ר אחא בר יעקב מוקצה לעבוד ולא עבדוהו רבא אמר לעולם עבדוהו וחידוש הוא כדר׳ אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא שמנה דברים התירו באותו לילה חוץ ולילה וזרות

*) ולקמן אני מקיימנו וכו׳ סד״ל ק״ק

אמר רב אשי איצטריך לאשמעינן דאיכא למימר מעיקרא דדינא פירכא מה לבעל מום שכן מומו ניכר תאמר ברובע וגרבע שאין מומו ניכר הואיל ואין מומו ניכר יהא כשר לגבי מזבח ת״ל מן הבהמה להוציא רובע וגרבע מן הבקר להוציא את הנעבד והלא דין הוא ומה אתנן ומחיר שציפויין מותרין הן אסורין נעבד שציפויו אסור אינו דין שהוא אסור או חילוף ומה אתנן ומחיר שהן אסורין ציפוייהן מותרין נעבד שמותר יהא ציפויו מותר א״כ ביטלת °לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך אני אקיימנו לא תחמוד כסף וזהב בדבר שאין בו רוח חיים אבל בדבר שיש בו רוח חיים הואיל והן מותר יכול יהא ציפוי מותרת ל״ל מן הבקר להוציא את הנעבד מתקיף לה רב חנניא טעמא דמעטי׳ קרא הא לא מעטי׳ קרא ציפוי מותר [א] והכתיב °ואבדתם את שמם כל העשוי לשמם *ההוא לכנות להם שם הוא דאתא [ה] לבית גליא קרינן אותו בית [ו] כריא פני המולך פני כלב עין כל עין קוץ ואיפוך אנא מן הבהמה להוציא את הנעבד מן הבקר להוציא רובע וגרבע והתם [ז] מעניינא דקרא [ז] כתיב גבי בהמה °ואיש *כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת גבי בקר כתיב °וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב °מן *הצאן להוציא את המוקצה °ומן הצאן להוציא את הנוגח אר״ש אם נאמר [ח] רובע למה נאמר נוגח ואם נאמר נוגח למה נאמר רובע לפי [ז] שישנו ברובע מה שאין כן בנוגח יש ברובע °שהרובע עושה אונס כרצון מה שאין כן בנוגח יש בנוגח שהנוגח °משלם את הכופר [ט] מה שאין כן ברובע °הוצרך לומר רובע והוצרך לומר נוגח והאי תנא מייתי לה מהכא דתניא [ח] הרובע והגרבע (*וכולם) הם כקדשים שקדם מום עובר להקדישן וצריכין מום קבוע לפדות עליהן שנאמר כי משחתם בהם מום בם מאי תלמודא חסורי מיחסרא והכי קתני °מנין שהן אסוריין ת״ל °כי משחתם בהם מום בם ותנא *דבי ר׳ ישמעאל כל מקום שנאמר השחתה אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים דבר ערוה דכתיב °כי השחית כל בשר וגו׳ עבודת כוכבים דכתיב °פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל כל שהמום פוסל בהן דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בהן ותנא דבי ר׳ ישמעאל מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן מאי דריש בהו מיבעיי ליה פרט לחולה זקן ומזוהם ות״ק דאפקינהו להני קראי לרובע וגרבע חולה זקן ומזוהם מנא ליה נפקא ליה °מן הצאן מן הכבשים ומן העזים ולתנא דבי ר׳ ישמעאל דקרא לאישתעויי הכי : איזהו מוקצה לעבודת כוכבים וכו׳ : אמר ר״ל אין אסור *אלא מוקצה לשבע שנים שנאמר °וידי בלילה ההוא ויאמר [לו ה׳] קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים ותהם מוקצה בלחוד הוה נעבד נמי הוה א״ר אחא בר יעקב מוקצה לעבוד ולא עבדוהו רבא אמר לעולם עבדוהו וחידוש הוא כדר׳ אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא שמנה דברים התירו באותו לילה חוץ ולילה וזרות

*) ולקמן אני מקיימנו וכו׳ סד״ל ק״ק

כל שהמום פוסל בו דבר ערוה ועבודת כוכבים פוסלין בו · לריך עיון מאי קאמר הא דרשין ספיר רובע וגרבע מכי משחתם : מכין

מן העעים · וי״ו דומן העעים הרי אלו ג׳ מיעוט · אורחיה דקרא לאישתעויי הכי · [המוקצה לצורך ע״ז הוא אסור למובח דעדיין לא נעבד · ון הוה בין מוקצה ובין נעבד מותר באכילה] : אין מוקצה אסור למובח אלא אותו שעבר שבע שנים שהקצוהו לעבודת כוכבים : שנאמר ויהי בלילה ההוא ויאמר לו ה׳ קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים · האי השני היינו מפופס ז׳ שנים לעבודת כוכבים כגון והבקר והשמנים · והדין מוקצה לחודיה הוא והא נעבד נמי הוא דקרוי הוא בעל דבר׳ והרחת את מזבח הבעל הישנים לצורך אותו פר שהוא בעל :

ולאו לרבר׳ אתאן · ולאו לרבר׳ אתאן · ולאו לרבר׳ אתאן ·

ולכי שרת • כלומר אלא הולך לכלי שרת: ולכי אשירה • שהקריב בכלי אשירה באותו שהיה משמש לשם: ובעלי אשירה • הקטירו לכתיב התם ואת האשירה אשר עליה תכרות: מנין לאוקמה מן סתורה • קס"ד דהכי קאמר מנין שחייב אדם להקלות קרבנו לשמים ולא יקריבנו מיד כשהקריבו: תורה אור

שימור • *לתורת גבוה: לימרא דלומא • כבש רעב אלא כשמר מעולה ולא תשבו: לי ולא לאדון אחר • דהכי קאמינא כח) למוקצה לעבודת כוכבים אחור מן התורה מהכא: עד שיעבדו בו שום עבודה לגורך עבודת כוכבים או מעיכה קרון לו שום דבר שאחור אבל מקרי הכי לא מיתסר: [ה]ל"ל אין מוקצה אסור אלא עד שיעבדו בו כח) שום דבר שיעבו בו שום עבודה לגורך כומרי עבודת כוכבים אבל משעבדו בו שום עבודה לא מיתסר דתו לא מקרבי ליה (ד) וכ"ש ולשון זה גראה לי עיקר מדתני אלא עד שיעבדו בו ואי לא דלגיסא קמא לא ה"ל למיתני כ) אלא וכי אינבי ליה למיתני אין מוקצה אסור עד שיעבדו בו ולשון ראשון ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים • לאכילה דתו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים • שמקמינן אותו לגורך הכומרים ותו לא מקרבי ליה לא): מלאן ומכלאן סוס • מכבל ומחרץ ישראל: מנסני מילי • דמותרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל • גבי קרבנות כתיב במשכנות דיומקולא מעמא מן המותר לאכילה ישראל הבא קרבן: ואי ס"ד • דמוקמה ונעבד אסורי להדיוט ל"ל הני מילי דלעיל מן הבקר לאוכלא את הנעבד מן הלאן לאוכלא את הממוקה ממשקה ישראל כפקא דמשאסור להדיוט אסור לגבוה (ה): [ו]מן הבקר ומן הבקר למעט • מן הבקר ומן הבקר לאוכלא את הנעבד אם שולה קרבנו מן הבקר אתין לא) ללמוד אתיו צריך לגלות דהא כתיב מן הבקר לעיל הלי דלמעוט ודלי לאוכלא את הטרפה וקמא לנעבד אלמא אתא קרא לטרפה: [ז]לילמריכי • תרי קרבי דלי ממשקה ישראל כפקא דמשאסור להדיוט אסור לגבוה (ה): [ח]מן הבקר ומן הבקר לאוכלא את הנעבד אם שולה קרבנו מן הבקר אתין לא) ללמוד אתיו צריך לגלות דהא כתיב מן הבקר לעיל הלי דלמעוט ודלי לאוכלא את הטרפה וקמא לנעבד אלמא אתא קרא לטרפה: [מנחות ו' בכורות מ' נח: חולין קו:]

רבינו גרשום

ולכי שרת ח) הקדיש מכלי אשירה היו: ובעצי אשירה הקפידו: ומוקצה ונעבד היה אבל בעלמא לא מוקצה סתם לעבודה כוכבים הוי מוקצה ואסור: מנין למוקצה ואסור: מנין התורה שצריך למעוטי לגבוה ולהיות משרתי לוי לא) להקטותו ולעשות לוי לא) שמיר קודם הקרבה: שנאמרה רגליה מן הלכוכה ולמעלה רכתיב תשמרו להקריב: לי: כל שעושין לי לה)(ו)[ז]*וכי הכא נפקא נטרפה ואתר שימור • לילמריכא • ג' קרבי דלי ממשקה ישראל ס"ל דוקא היכא דעולה טרפה דומיא דעולה וכלאי הכרם דכתיב בהמה קרא דכתיב בריבוי מן המתיים ומתרי בפסחים (דף מח:) ממותר שתי מלות שנאמרו בבור מכלן לעולה וכלאי הכרם שבטלין במתיים כי היכי דטרפה נמי לא נפקא לן מינה אלא דעולה טרפה ולהכי אילמריכא לן אחר יעבור לנטרפה לאחר לידתה ואח"כ הקדישה ומן הבקר אתא להקדישה ואח"כ נטרפה: לא אמר רב נחמן באתא דראי אע"ג דמחתרין באכילה מדאיצטריך קרא למעוטי מבשקה ישראל הינו מן המותר לישראל יהא ראוי להקרב כלומר דהני אע"ג דמותר באכילה אסור לגבוה דהא כתיב מן הבקר ומן הצאן למעוטי מוקצה ונעבד: דאי ס"ד אסורי להדיוט • באכילה א"ל קרא מן הבקר ומן הצאן למעוטי תיפוק לי משבקה מן המותר לישראל אלא ש"מ להכי איצטריך קרא למעוטי משום דמותר באכילה דלא היכא וכו'] • לשתות א' מן הבקר למפת שאין ת"ל דרוח יכול למיסר אם עולה קרבנו בקר וכר תמים יקריבנו אלא מן להוציא את הטרפה: [איצטריך • להוציא את הטרפה ולא מצי נפקא מבשקה ישראל דסר"א הני מילי דלפנין מינה כי נטרפה ואח"כ הקדישה דכי הקדישה לא הויא מותר לישראל אבל הקדישה ואח"כ נטרפה אימא דגבוה כיון דבשעת הקדישה הוי מותר לישראל להכי איצטריך מן הבקר להוציא את הטרפה]: ואם מהכא נפקא • הקדישה ואח"כ נטרפה מהכא נפקא פרט לקדשה אחר שעברת כלומר אע"ג דקדמה לכן לא הויא פרטה אלא לאחר שנכנסה לדיר נעשת טרפה שנשברה רגלה לעולה מן הארכובה אפי' הכי אינה עוברת אף הכא אע"פ דלא נטרפה אלא מאחר שהקדישה לא קרבה: [ח]הויא נמי איצטריכו תלתיהו דאי משבקה ישראל לחור הוה אמינא הני מילי דלא היתה לו שעת הכשר דומיא דערלה וכלאי הכרם ומיהכי דמי כגון שנולדה טרפה ממעי אמה הויא אסורה דלא היתה לה שעת הכשר אבל היכא דהיתה לה שעת הכשר דיצאי כו'] • אימא תשתרי • להכי כתיב מן הבקר דלא ג) אייתר ליה כל אשר יעבר [אלא] להיכא דהקדישה ואח"כ נטרפה לא קרבה: [ט] ר"א אי אמרת בשלמא שרי לישראל באכילה [מוקצה ונעבד] דאיכא דאיכא מן הבקר ומן הצאן למעוטי לגבוה אע"ג דשרו לישראל אלא אי אמרת כו' [דאיכא] כלישנא קמא אלא דבהאי [לישנא] מפורש מפי • לא צריכא דשקלא אגרא הדא ר"מ לה מאה פלקא דעתך אמינא אידך מתנה דבינתו ניחלה ונישתרי קס"ל דאסורי דבוקתא מכח אחר דלשום עבירה יהבינהו לה: [י] אי הכי קתני נתן לה סתם אתנגת מתנה דאיכא למימר לשום מתנה יהב לה: [יא] אמר ר"ל שלא הוקדש לכלי שרת ולכי אשירה מכלי המיקה הוי: [יב] מוכי ר"ל דמפיק לאוכל ומייתר ליה •

הגהות הגר"א

[א] נס' מנין למוקצה כו' פי' היכא שכתן כוס רמז על מוקצה דמכיון דנעשה ונתן מן הלאן למוקצה וקיקיף מקרא דמשמרו דנעשה ונתן מן הלאן למוקצה דמכיון דנעשה ונתן מן הלאן למוקצה דמכיון דנעשה ונתן מן הלאן למוקצה דמכיון

לד א ב מיי׳ פ״ד מ״ל סמ״ע מיסורי מזבח סלכס יח׳:
לה ד מיי׳ שם פכ״ו יב׳:
לו ה ו מיי׳ שם פכ״ו יב׳ ע״ש
לז ו מיי׳ שם פכ״ו ט׳:
לח ח מיי׳ שם פכ״ו ח׳:
לט ט מיי׳ שם פכ״ו ט׳:
מ י מיי׳ שם פכ״ו ח׳:
מא כ מיי׳ פי״ח מהל׳ מיסורי ביאה פכ״ג ג׳ פוש״ע סימן ו סעיף ח׳:
מב ל מיי׳ שם פכ״ג ב פוש״ע שם סעיף ח׳ ולמיתן מ״ד:

שיטה מקובצת

מ) שקדמה מסכת עבודה זרה (דף סג:) כל הסוגיא: כ) נ״ה לאלתר אות ת׳ נמחק ג) לא ניקני ליך עד שעת ביאה. ליך מצטרף ליך ניקני ליך מעכשיו אמר ר׳ אבא ואי דלא אקניה מי מצי מקרבה ליה אישׁ כי יקדיש כו׳ לא דריכא ליה כו׳ ואי מצטרף לך אפקיה: ד) הקדישתו דאתיה בשעת ביאה אמר דר׳ אלעזר נופא קמיביעי ליה מ׳ אמרינן הקריבתו אמר ר׳ אלעזר דמותר דהא לתיתה בשעת הקדישה דאיתא בשעת ביאה אסור אי דלמא א״ל הקריבהו אמר ר׳ דאמר ר״א הקדישתו הוא דהא אמרי׳ אינרתו כו׳ תיבעי׳ ס) תיקו אמר מר בא: ו) סתם וכו׳ אמר לה הבעלי בטלה זה מי מיתסרי והא ז) מתיסר משיכה דטעות אינן קונות וא״כ לא קנאתו בשעת ביאה דבשלמא אם הטעות קונות הניחא כמו טעות (בעבודת כוכבים) [צ״ל בזונה עובדת כוכבים הנהה זו דוא מכת״ר] דמשיכה ב מ ש י כ ה לעובד כוכבים בכסף ח) בשיכה ט׳ ל״א דבטעות קניא: ט) עי׳ בהשמטות בסי׳ דמסכת: י) הוא״ה הא״ל אזרה: יא) אלא אתנן כל הערות הבאות לו כו׳ שכר פקיעתה ושנתנה לו באתנון כלן מותרין אע״פ שאין ראיה לדבר [זכר לדבר] ש נ א מ ר ובתוך: יב) תועבה כי תועבה ה׳ אלהיך הוא וכתיב: יג) ה״נ בזונה דאין קדושין תופסין בה: יד) אבל בכאן צ״ל מתיבת כי קתני הא בעריות עד תיבת האומר ברף ל עמוד א׳ ואח״כ צ״ל ל״א כי קתני הא בעריות שאין כו׳ והא קתני סיפא כו׳ אמר לך אביי הא מני ר״ע עד תיבת ל״א כי קתני וכאשר הבהתני כך הוא גירסת תוס׳ והרא״ש וגירסת ספרים ישנים אבל הגירסא של רש״י כת״י היא מרוטפת שנרום הא מני ר״ע קודם הא מני ר״א ונם בקצת ספרים ישנים הוא כן: טו) דאלמנה מה אלמנה דלא תפסי בה קדושין אף זונה דלא תפסי בה קדושין ולרבא מ״ש כו׳ לכה״ג קסבר דומיא דאלמנה לכה״ג מה אלמנה לכה״ג בסתם לא לקי עד דמרתי ביה אף זונה עד דאמר לה הא לך מלה זה אתנן: טז) דזונה. היא מעיקרא בסתם נמי דאמרו תיבות הכי ל״א נמחק: יז) סיפא כגון אלמנה: יח) הא מני ר״א. גליון צ״ל אע״פ דר״א לא אייריי לענין אתנן ומצי קאי כאביי ס״מ ה״ק הרי הנא בשיטת ר״א אמרה: יט) הרי קא״ל אבל ס) הקדישתו דאיתיתה בשעת ביאה אינבא לחול עליה אתנן לפטרע בשעת הקדישה ולא חייל עליה קדושה מעיקרא אמאיתה: כ) סיד. ואע״ג דלא בא לידה עד ב״ב חדש הוא דהא ר״ל: כא) הוא דאין אתנן אלא בה. כ״ה הגה״ר ומה״ר בטלה זה אסאי אסור והא מתיסר משיכה ולא קניא לה בשעת ביאה ולא חייל עליה איסור אתנן: כב) מצינו ראשון שאינו בלאו הלא יקח כדכתיב לא יחלל זרעו בעמיו שזרעו מיוחס אחריו: מתיב כו׳ תועבה דאביי א״ל אביי כי קתני הא בעריות שאין קדושין תופסין בה והא קתני סיפא כו׳ והני תפסי דחייבי לאוין ניהו ואפ״ה קתני בריישא אחת זונה עובדת כוכבים ואחת זונה ישראלית אתנגה אסור וקשיא לאביי הא מני ר״ע דאמר בפ׳ החולץ אין קדושין תופסין בחייבי לאוין דלכולי עלמא אפי׳ פנויה נמי דהא רבא לא דריש האי תועבה כאביי׳ לא לקי: כג) דאלמנה לכה״ג דלא תפסי בה קדושין אף זונה דלא תפסי בה קדושין ולרבא מ״ש כו׳ אבל היכא דזונה מעיקרא היא לרבא נמי אסור ואתנן זונה בסתם היא ואפילו פנויה לישנא אחרינא דרסינן הכי ר״א דר״א דר״ל: כד) בחצרה שהתא חצרה קינה לה בשעת ביאה וא״כ: כה) אסר דקאמר עלה אע״ג דאי תיבות דקאי עלה [בסתם]ליש: כו) הוא ס״מ אי יהיב לה הוי אתנן: כז) זונה. ה״נ במקצת ספרים מיתיבי תיבות בדיסא ראשונה בסתם: כח) זונה. ישראלית ואחת זונה עובדת כוכבים: כט) בה. ומשני כי קתני הא בעריות שאין קדושין תופסין בה ופריך הא קתני סיפא: ל) עי׳ בהשמטות בסוף המסכת.

ל) כלאה דמתיבת אבל הוא תמלא דיבור וזונה הגה בדברי כ״ה דאמר ר״ה דל״ל נוסה וכו׳ ולריך לכתפיל דיבור אבל סקריבהו וכו׳.

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ ואמר לה. נ״ב ע״ד עד יום פלוני מקלים לך כך וכך ולא לא מקנו לך מלה כו׳. סמ עד לא ל״ג רש״י: (ב) שם מיוכחת דאמרי׳ לא ל״ג. הגה׳ ומ״ל דלא מתיב ל״ל ל״ל: (ג) שם כל דלא מלינו לא מקנו לך מלה כו׳ ר״ה דאיתא ר״ל ואמ״ר ל״ל מקנין: (ד) רש״י ד״ה ולא מלינו לא מקנו לך מלה כו׳ ר״ה דאיתא ר״ל ואמ״ר ל״ל מקנין: (ה) ר״ה הא יהבית דסמ״ל ואמ״כ מ״ה לפותמים בסמכון עד יום:

(ו) גמ׳ מקריבהו הוא דכתי דהא ליתיה בסתם בטלה וכו׳ דקריבהו ולתיתה בסתם בטלה אמור לו דילמא: (ז) מקיבהו אמר לאתן לך מלה כו׳ ר״ה דאיתא ר״ל ואמ״ר ל״ל מקנין: (ח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (י) רש״י ד״ה ולא מלינו לא מקנו לך מלה כו׳ ר״ה דאיתא ר״ל ואמ״ר ל״ל מקנין: (יא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (יב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (יג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (יד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (טו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (טז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (יז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (יח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (יט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (כט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ל) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (לט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (מט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (נט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ס) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (סט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ע) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (עט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (פט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (צט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ק) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (קט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ר) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ש) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ת) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ת״ק) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״א) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״י) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״יא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״יב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״יג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״יד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״טו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״טז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״יז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״יח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״יט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״כט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ל) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״לט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״מט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״נט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ס) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״סט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ע) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״עט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״פט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צ) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״צט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ק) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ר) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״רט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ש) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״שט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ת) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״תט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ת״ק) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״קט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ר) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (רט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ש) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (שט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ת) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תא) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תט) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (ת״ק) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״א) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ב) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ג) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ד) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ה) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ו) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ז) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״ח) שם הא לך אתנן לאמתי מדרכי אלעזר: (תק״

מסורת הש"ס

ר' אלעזר היא דאמר פנוי הבא על הפנויה אינו חייב חטאת אלא אם כן נתן לה מאה זוז ואם לא נתן ל